Pohjois-Karjalan hyvinvointialue

Henkilökohtaisen avun palveluseteli – keskeiset ongelmakohdat alueellanne

Olemme analysoineet kaikkien hyvinvointialueiden henkilökohtaisen avun palvelusetelien hinnoittelua sekä matkakustannusten korvauskäytäntöjä. Hinnoittelua on tarkasteltu suhteessa alan yleissitovaan työehtosopimukseen (Yksityinen sosiaalipalveluala TES) sekä soveltuvaan lainsäädäntöön. Aluekohtaiset analyysit ovat kokonaisuudessaan nähtävissä osoitteessa www.huomioistuin.fi. Tämä yhteenveto koskee Pohjois-Karjalan hyvinvointialueella tunnistettuja keskeisiä ongelmakohtia.

1. Työn vaativuuden huomioimatta jättäminen palvelusetelin arvossa

Alan TES määrittelee henkilökohtaisen avun työn vaativuuden mukaan palkkaryhmään A, B tai C kuuluvaksi. Palvelusetelin arvon määrityksessä ei ole tosiasiallisesti huomioitu työn vaativuutta, vaikka se on keskeinen osa Yksityinen sosiaalipalveluala TES:n mukaista palkkausta.

YSOSTES – Muu Suomi

Taulukkotuntipalkat 1.9.2026 alkaen (€/h)

Palkkaryhmä	Palkkaluokka	0 vuotta	5 vuotta	8 vuotta	11 vuotta
A	G16A	13,20 €	13,64 €	14,07 €	14,51 €
B	G18B	13,98 €	14,43 €	14,90 €	15,40 €
C	G20C	15,29 €	15,75 €	16,21 €	16,69 €
C	G21	15,38 €	16,03 €	16,69 €	17,37 €
C	G22	15,50 €	16,16 €	16,84 €	17,55 €

Lähde: Yksityisen sosiaalipalvelualan TES, tuntipalkkataulukot 1.9.2026

Pohjois-Karjalan hyvinvointialue ei ole ottanut työn vaativuutta huomioon sen enempää vammaisten asiakkaiden yksilöpäätöksissä kuin palvelusetelin hinnoittelussakaan. Niinpä B ja C palkkaryhmän työt hinnoitellaan kaikki A-palkkaryhmän työksi, kun hyvinvointialueen palvelusetelin hintaa ei ole sidottu työn vaativuuteen.

Tämä vaikuttaa erityisesti tilanteissa, joissa:

- asiakkaalla on laaja-alaisia tai vaativia avuntarpeita
- työ edellyttää erityisosaamista ja laajempaa vastuunottoa

Vaikutus:

- vaativampiin asiakkuuksiin on vaikea löytää osaavaa henkilöstöä
- palvelun laatu ja jatkuvuus vaarantuvat
- nykyinen hinnoittelu ohjaa koko toimialan palkkojen vinoumaan

2. Päivärahojen ja matkakustannusten epäselvyys

Vammaispalvelulain 9 § ja 10§ painottavat henkilökohtaista apua, itsemääräämisoikeutta ja osallisuutta. Saman lain 29 § määrittelee henkilökohtaisen avun yhdeksi tavaksi tuottaa vammaisen henkilön liikkumisen tuki. Palvelusetelin toimivuus edellyttää, että matkustamiseen liittyvien kustannusten hakeminen ja korvaaminen on läpinäkyvästi hallinnoitu.

Pohjois-Karjalan hyvinvointialueen sääntökirjassa todetaan, että palvelusetelin arvo kattaa palvelun tuottamisesta aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien avustamiseen liittyviä kustannuksia.

Sääntökirjassa ei kuitenkaan ole eritelty, miten avustajan matkakustannukset tai mahdolliset päivärahat korvataan tilanteissa, joissa avustaja liikkuu asiakkaan kanssa, eikä näitä kustannuksia ole kuvattu erillisenä osana palvelusetelin rakennetta.

Käytännössä tämä johtaa siihen, että asiakkaan kanssa tapahtuvaan liikkumiseen liittyvät kustannukset sisältyvät palvelusetelin arvoon ilman, että niitä on tosiasiallisesti huomioitu hinnoittelussa.

Vaikutus:

- vaikeuttaa asiakkaan normaalin ja vapaan elämän toteutumista (esim. liikkuminen, osallistuminen)
- asiakkaan mukana kulkevan avustajan liikkumisen kustannukset jäävät käytännössä palveluntuottajalle
- palveluseteli on eriarvoinen suhteessa muihin toteuttamistapoihin
- syntyy riski siitä, että avustajalle ei makseta korvauksia TES:n mukaisesti

3. Henkilökohtaisen avun sääntökirjan ajantasaisuus

Pohjois-Karjalan hyvinvointialueen henkilökohtaisen avun sääntökirja on hyväksytty 11.2.2025, eli juuri uuden vammaispalvelulain tultua voimaan.

4. Yhteenveto

Pohjois-Karjalan hyvinvointialueen palvelusetelimalli ei tällä hetkellä vastaa henkilökohtaisen avun todellisia kustannuksia eikä työehtosopimuksen velvoitteita.

Keskeiset ongelmat ovat:

- työn vaativuutta ja palkkaryhmiä ei huomioida hinnoittelussa
- puuttuva prosessi avustajan matkakustannuksien ja päivärahojen korvaamisesta, asiakkaan kanssa liikuttaessa

Kokonaisvaikutus:

Nykyinen malli heikentää palvelun saatavuutta, laatua ja yhdenvertaisuutta sekä siirtää kustannusvastuuta perusteettomasti palveluntuottajille.

Nykyinen malli on ristiriidassa useiden kansallisten lakien, EU-oikeuden sekä Suomea sitovien kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden kanssa, kuten ainakin:

- YK:n vammaissopimus
- Euroopan unionin perusoikeuskirja ja Euroopan sosiaalinen peruskirja
- Perustuslaki
- Yhdenvertaisuuslaki
- Sosiaalihuoltolaki
- Sosiaalihuollon asiakaslaki
- Vammaispalvelulaki
- Laki sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä
- Hallintolaki

5. Korjaavat toimenpiteet

Odotamme Pohjois-Karjalan hyvinvointialueen korjaavan viipymättä seuraavat ongelmat:

1. Vaativuusperusteisen hinnoittelumallin käyttöönotto
    - Henkilökohtaisen avun palvelupäätösten tulee sisältää määritys kunkin asiakkaan työn vaativuuden mukaisesta palveluluokasta. Pohjanmaan hyvinvointialueen palvelusetelimalli voi toimia tästä hyvänä esimerkkinä

2. Sääntökirjaan tulee sisällyttää selkeät ja velvoittavat määräykset matkakustannusten ja päivärahojen korvaamisesta palveluntuottajalle:
    - hyvinvointialueen tulee varmistaa, että palvelusetelimallia voidaan käyttää yhdenvertaisesti myös tilanteissa, joissa henkilökohtainen apu edellyttää matkustamista
    - sääntökirjaan on kirjattava yksiselitteiset menettelytavat, joiden perusteella palveluntuottaja voi laskuttaa avustajan matkakustannukset ja päivärahat hyvinvointialueelta

6. Tarkempi oikeudellinen analyysi tilanteesta

Olemme tuottaneet osana yhdenvertaisuusvaltuutetulle tehtyä kantelua perusteellisen oikeudellisen analyysin tilanteesta Suomessa. Tätä analyysiä ovat lausunnoissaan arvioineet:

- Kaarlo Tuori, professori (emeritus)
- Tapio Räty, OTK, sosiaalioikeuden asiantuntija
- Pauli Rautiainen, julkis-, hyvinvointi- ja valtiosääntöoikeuden dosentti, sosiaalioikeuden yliopistonlehtori, Helsingin yliopisto

Yhdenvertaisuusvaltuutetulle tehty oikeudellinen analyysi ja siihen liittyvät lausunnot ovat ladattavissa kampanjasivulta osoitteesta: www.huomioistuin.fi.